Prima instanță: Judecătoria Chișinău, judecător – Mîțu Gheorghe
Dosarul: nr. 3r-729/25
2-24029146-02-3r-26112025

D E C I Z I E

06 aprilie 2026
mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

în componența:
Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria
judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de Smochin Marcel, prin intermediul avocatului Popa Marin,

în cauza civilă intentată la acțiunea în ordine de contencios administrativ înaintată de Smochin Marcel împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, cu privire la anularea răspunsului și obligarea examinării cererii,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău din 26 martie 2024,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei

La 15 martie 2024, Smochin Marcel a înaintat acțiune în ordine de contencios administrativ împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, solicitând declararea nulității răspunsului Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 2103 din 10.11.2024, prin care s-a refuzat în cercetarea și rezolvarea problemei, raportului de muncă, eveniment produs în 07.11.2022 și obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii a da curs cererii reclamantului Marcel Smochin din 10.11.2023 cu privire la evenimentul produs la 09.11.2022 pe teritoriul Bisericii „Sfînta Vineri”.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 26 martie 2024, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în ordine de contencios administrativ înaintată de Smochin Marcel împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, cu privire la anularea răspunsului și obligarea examinării cererii.

Solicitările din recurs

La 20 noiembrie 2025, Smochin Marcel, prin intermediul avocatului Popa Marin, a declarat recurs împotriva încheierii instanței de fond solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, din 26 martie 2024.

În motivarea cererii de recurs autorul a invocat că motivarea primei instanțe privitor la tardivitatea cererii de chemare în judecată este arbitrală, fiindcă instanța nu a intrat în esența solicitării invocate în acțiune și anume că au fost anexate drept probe înscrisurile adresate către Inspectoratul de Stat al Muncii: adresări sub forma de sesizări despre comiterea unor abateri de la norma legală de către personalul Bisericii „Sfînta Vineri" mun. Chișinău. Acțiunile personalului bisericii prevedeau solicitările către reclamant de a efectua anumite lucrări de betonare, prin urcare la înălțime cu ajutorul schelelor sau a scării, fără respectarea tehnicii securității la efectuarea acestor de lucrări.

La fel, autorul menționează că nici cererea prealabilă adresată către Inspectoratul de Stat al Muncii nu a fost examinată obiectiv, minuțios și sub toate aspectele a circumstanțelor căderii de la înălțime în urma efectuării lucrărilor puse în sarcină de lucrătorii Bisericii „Sfînta Vineri".

De asemenea, recurentul menționează că prin răspunsul la sesizare și la cererea prealabilă Inspectoratul de Stat al Muncii a emis un răspuns evaziv, prin care a informat petiționarul că evenimentul întâmplat cu Smochin Marcel, nu cade sub incidența prevederilor Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1361 din 22.12.2005, or Smochin Marcel nu a fost angajat al Bisericii „Sfînta Vineri".

Suplimentar, recurentul a invocat că prin respingerea cererii de chemare în judecată, instanța a încurajat Inspectoratul de Stat al Muncii de a se atârna superficial la astfel de cauze, de a nu întreprinde măsurile cuvenite în vederea examinării multiaspectuale a circumstanțelor producerii accidentului de muncă.

Cât privește soluția instanței de fond, recurentul o consideră incorectă în ceea ce privește faptul că nu a fost respectat termenul de adresare cu cererea de chemare în judecată și argumentează că:

- Incidentul a avut loc la data de 09 noiembrie 2022, ca consecință a căderii de la înălțime, Smochin Marcel, fiind internat la spital cu traumatisme pentru perioada 09.11.2022 – 25.01.2023;
- La data de 10 noiembrie 2023, a fost depusă prima sesizare, prin care recurentul a solicitat Inspectoratului de Stat a Muncii să investigheze cazul și să întreprindă măsurile de rigoare, însă autoritatea a emis o scrisoare prin care informează că incidentul nu cade sub incidența Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă – fiind indicată data emiterii 10.11.2023, ceea ce face imposibilă determinarea datei când a fost adusă la cunoștința petiționarului această scrisoare;
- Ca efect a faptului că avocatul Kebeș Alexei nu a primit răspuns la sesizare – Smochin Marcel la 24 ianuarie 2024 s-a adresat cu cerere prealabilă către

Inspectoratul de Stat al Muncii, prin care și-a exprimat dezacordul cu soluționarea sesizării, invocând temeiurile de fapt și de drept în vederea reluării controlului cu emiterea unei decizii favorabile, răspunsul fiind emis la data de 28 martie 2024;

- La data de 15 martie 2024 Smochin Marcel a înaintat cererea de chemare în judecată cu privire la declararea nulității răspunsului nr. 2103 din 10 noiembrie 2023, din motiv că nu a primit răspunsul din 28 martie 2024.

Subsecvent, recurentul indică că încheierea din 26 martie 2024 nu a fost comunicată ultimului și nu poate fi considerat ca fiind omis termenul de contestare.

Termenul de declarare a recursului

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul atestă că recursul lui Smochin Marcel, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, din 26 martie 2024, declarat prin intermediul avocatului Popa Marin la 20 noiembrie 2025, a fost depus în termen legal, deoarece nu sunt înscrisuri confirmative că a recepționat actul judecătoresc contestat.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului și a motivelor invocate în recurs, Completul de contencios administrativ consideră necesar de a respinge cererea de recurs și a menținere încheierea instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul, iar conform alin. (2)-(4) al aceluiași articol, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris. După finalizarea procedurii de soluționare a recursului împotriva încheierii judecătorești, dosarul judiciar se transmite instanței competente în termen de 3 zile.

Corespunzător art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Din actele cauzei s-a stabilit că la 10 noiembrie 2023 Inspectoratul de Statal Muncii a emis răspunsul nr. 2103, prin care a reținut lipsa raporturilor de muncă între Smochin Marcel și Biserica „Sfînta Vineri”, totodată a menționat că evenimentul suferit de petiționar nu cade sub incidența prevederilor Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1361 din 22.12.2005, care stabilește modalitatea unică de comunicare, cercetare, înregistrare și evidență a accidentelor de muncă, suportate de salariații care prestează muncă la angajator.

La 15 martie 2024 Smochin Marcel a înaintat acțiune în ordine de contencios administrativ împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii solicitând declararea nulității răspunsului Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 2103 din 10.11.2024, prin care s-a refuzat în cercetarea și rezolvarea problemei, raportului de muncă, eveniment produs în 07.11.2022 și obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii a da curs cererii reclamantului Marcel Smochin din 10.11.2023 cu privire la evenimentul produs la 09.11.2022 pe teritoriul Bisericii „Sfînta Vineri”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 26 martie 2024, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în ordine de contencios administrativ înaintată de Smochin Marcel împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, cu privire la anularea răspunsului și obligarea examinării cererii, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d), coroborat cu art.209 alin. (1) Cod administrativ.

În drept, conform art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209.

La acest capitol Completul judiciar subliniază că, potrivit art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

În context, prin prisma art. 195 Cod administrativ, instanța de recurs subliniază că potrivit art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

La caz, instanța de recurs menționează că potrivit răspunsului Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 2103 din 10 noiembrie 2023, respectivul act poate fi contestat cu cerere prealabilă, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, în termen de 30 de zile, de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual ori a respingerii petiției.

Smochin Marcel s-a adresat cu cerere prealabilă la 24 ianuarie 2024.

Din cele constatate supra, instanța de recurs constată că, răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 2103 din 10 noiembrie 2023, urma a fi contestat în termen de 30 de zile, adică până la data de 11 decembrie 2023.

Astfel, în coroborare cu normele citate supra, instanța de recurs constată că, cererea de chemare în judecată urma a fi depusă în termen de 30 de zile de la data primirii răspunsului.

Cu toate acestea, pe lângă faptul că dezacordul cu răspunsul în cauză a fost manifestat abia la 24 ianuarie 2024, prin cererea prealabilă nr. 305, acțiunea în contencios administrativ, a fost înaintată de către Smochin Marcel, la data de 15 martie 2024, adică cu omiterea termenului de 30 de zile statuat de prevederile art. 209 Cod administrativ.

Cu referire la argumentele reflectate în cererea de recurs, Completul de judecată menționează că, în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În context, instanța de recurs accentuează că, potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, la examinarea sumară a actelor cauzei, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate și având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la anularea acesteia, Colegiul de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat și de a menține încheierea instanței de fond, ca fiind legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Smochin Marcel, prin intermediul avocatului Popa Marin.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău din 26 martie 2024, în cauza civilă intentată la acțiunea în ordine de contencios administrativ înaintată de Smochin

Marcel împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, cu privire la anularea răspunsului și obligarea examinării cererii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei